

FAKULTAS HUKUM
UNIVERSITAS KEMAHARAJARAN
MUSKRAJATI SURABAYA

BI 1718

FM 5720

202 20V EBE

Manolis Glezos

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΔΑΚΕΤΡΙΚΗ ΕΚΚΗΜΟΥΣΕΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΟΥ
AL. 51.0028

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΙΕΡΑ,

ΗΤΟΙ,

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΟΥΜΕΝΩΝ.

Ὁμοῦ καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων,

Πρὸς ὠφέλειαν τῶν Πιστῶν τα μάλιστα συντείνοντων.

Ἐκδοθέντα Προσάξει

ΤΟΥ

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΝΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ, ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ.

Π α ρ ᾶ δ ῆ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ, ΚΡΙΤΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΙΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ,

Συντεθέντα ὁμοῦ, καὶ ἀφιερωθέντα

ΤΗ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤῃ

ΣΥΓΚΛΗΤῳ

τῶν Κορυφῶν.

Νῦν δὲ πάλιν ἐκδιδόμενα μετὰ σημειώσεων

ὑπὸ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΟΥ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

Ἀ Τριτάτου καὶ Θ. Ρωμαίου.
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΟΝ ΒΕΛΛΙΟΥΣΙΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

1852.

τοῦ ἁγίου Πνεύματος προβάλλει τί; μίαν εὐχὴν τῆς νῦν Λατινικῆς λειτουργίας, ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς δέσται τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἵνα ἴλωσ προσδεχέται τὴν προσφορὰν, καὶ ἀξιώσῃ ποιῆσαι ἐν παῶν εὐλογημένην, ἵνα γένωνται σῶμα καὶ αἷμα τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Πνεύματος οὐδὲ λέξιν ἔχει αὕτη ἡ εὐχή. Εἰς τοιαῦτα ἄτοπα ἔπεσεν, ἵνα μὴ ὁμολογήσῃ πρᾶγμα ἡλίου τηλαυγέστερον, ὅτι δηλαδὴ οἱ Λατῖνοι ἐφθείραν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, καὶ ἀφῆρσαν αὐτῆς τὸ οὐσιωδέστατον μέρος, ὡς καὶ περὶ ἄλλα πολλὰ ἐκαινοτόμησαν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΗΤΕ ΔΙΠΤΥΧΩΝ.

Σημ. 1. στίχ. 2. σελ. 144. Τὸ ἐν τισιν ἀντιτύποις ἐσφαλμένως τυπωθὲν Ἀρειανοὶ διόρθου Ἀρειανοί. — Ἐν τέλει τῆς σημ. πρόσθετος. Ἀριστα δὲ διαλαμβάνει περὶ τούτου καὶ ὁ Χρυσορρήμων ἐν τῷ ἠθικῷ τῆς μά. Ὁμιλ. εἰς τὴν Α. πρὸς Κορινθ., οὗ ἡ ὑπόθεσις, περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτῶντας. «Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτωλὸς ἀπῆλθε, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ χαίρειν, ὅτι ἐνεκόπη» τὰ ἁμαρτήματα, καὶ οὐ προσέθηκε τῇ κακίᾳ, καὶ βοηθεῖν, ὡς ἂν οἶόν τε ἦ, «οὐ δάκρυσιν, ἀλλ' εὐχαῖς καὶ ἱκετηρίαις καὶ ἐλεημοσύναις καὶ προσφοραῖς. Οὐ γὰρ ἀπλῶς ταῦτα ἐπινενόηται, οὐδὲ εἰκὴ μνήμην ποιούμεθα τῶν ἀπελθόντων» ἐπὶ τῶν Θεῶν μυστηρίων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόσμιεν, δεόμενοι τοῦ ἁμνοῦ τοῦ κειμένου τοῦ λαβόντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τις αὐτοῖς «ἐντεῦθεν γένηται παραμυθία. Οὐδὲ μάτην ὁ παρεστὼς τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν «φρικτῶν μυστηρίων τελουμένων βοᾷ· Ἰπὲρ πάντων τῶν ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων, καὶ τῶν τὰς μνηαῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτελούντων. Εἰ γὰρ μὴ ὑπὲρ αὐτῶν αἱ μνηαῖ ἐγίνοντο, οὐδ' ἂν ταῦτα ἐλέχθη. Οὐ γὰρ ἐστὶ σκηνὴ τὰ «ἡμέτερα, μὴ γένοιτο. Πνεύματος γὰρ διατάζει ταῦτα γίνεσθαι. Βοηθῶμεν «τοῖνυν αὐτοῖς, καὶ μνηαῖ ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτελῶμεν. Εἰ γὰρ τοὺς παῖδας τοῦ «Ἰωβ ἐκάθαιρεν ἡ τοῦ πατρὸς θυσία, τί ἀμφιβάλλεις, εἰ καὶ ἡμῶν ὑπὲρ τῶν «ἀπελθόντων προσφερόντων γίνεσθαι τις αὐτοῖς παραμυθία; Εἴθε γὰρ ὁ «Θεὸς καὶ ἐτέροις ὑπὲρ ἐτέρων χαρίζεσθαι. Καὶ τοῦτο ἐδείκνυ ὁ Παῦλος λέγων, ἵνα ἐν πολλῷ προσώπῳ τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ «ὑπὲρ ἡμῶν. Μὴ δὲ ἀποκάμωμεν τοῖς ἀπελθούσι βοηθοῦντες, καὶ προσφέροντες ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἀξιοῦντες εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν τελεῖσθαι. Καὶ γὰρ τὸ «κοινὸν τῆς οἰκουμένης κεῖται καθάρτιον. Διὰ τοῦτο θαρρόντες ὑπὲρ τῆς «οἰκουμένης δεόμεθα τότε, καὶ μετὰ μαρτύρων αὐτοὺς καλοῦμεν, μετὰ ὁμολογητῶν, μετὰ ἱερέων. Καὶ γὰρ ἐν σῶμά ἐσμεν ἅπαντες, κἀν λαμπρότερα «μέλη μελῶν· καὶ δυνατόν πάντοθεν συγγνώμην αὐτοῖς συναγαγεῖν, ἀπὸ «τῶν εὐχῶν, ἀπὸ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν δώρων, ἀπὸ τῶν μετ' αὐτῶν καλουμένων. «Τί τοῖνυν ἀλγεῖς, τί δὲ θρηνεῖς, ὅποτε τὸσαῦτην δυνατόν συγγνώμην συναγαγεῖν τῷ ἀπελθόντι;» Τὸν δὲ μέγαν Διονύσιον δὲν ἀναφέρειμεν, ἐπειδὴ δι' αὐτὸ τοῦτο, ὡς εἴπομεν, ἀποβάλλουσιν οἱ αἰρετικοὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ.

Ἐρ. 109. σελ. 183. Περὶ τῆς σημειώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ πρὸ παντὸς ἔργου, καὶ εἰς ἀποτροπὴν πάσης δαιμονικῆς ἐπιβλαστίας, πρὸς Ἀθανάσιον λόγῳ Περὶ τῆς ἐνσάρκ. τοῦ Θεοῦ Λόγου. Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. φωτισμ. ἱγ'. Ἐπιφάν. αἰρ. α. Χρυσόστ. Ὁμιλ. ιβ'. εἰς τὴν Α. πρὸς Κορινθ. Ὁμιλ. η'. εἰς τὴν πρὸς Κολασσ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Σημ. 6. σελ. 184. Πρόσθετος ἐν τέλει. Πρὸς Γαλ. ζ'. 19.

ΠΙΝΑΞ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α

Ἀββᾶ Ἰωάννης ἐτρέφετο διὰ μόνῃς τῆς κατὰ Κυριακὴν τῶν Μυστηρίων μεταλήψεως. 166.

Ἀγάπαι. τί πρᾶγμα εἶναι. 46.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους. ἐξηγείται. 105

Ἀγγελικαὶ πόλεις. 54.

Ἀγγελικὸς ὕμνος τίς, καὶ διατί λέγεται εἰς τὴν λειτουργίαν μουσικῶς. 129

Ἄγγελον εἰρήνης. ἐξηγείται. 104.

Ἀγγέλων ὅρος. 138. Ἀγγέλων μερίδες δὲν πέπει να προσφέρωνται. 42.

Ἄγιος ὁ Θεός. Ἰδὲ Τρισάγιος.

Ἄγιοι. Τίς ἡ χρεια να μνημονεύωνται εἰς τὴν λειτουργίαν. 42. 137. Ἀγίων μερίδες, διατί ἐξαγονται. 42.

Διατί κρίζονται ἅγιοι εἰς τὴν ὕψωσιν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. 153.

Ἀδελφοποῖσι τῶν Χριστιανῶν με αὐτὸν τὸν Χριστόν. 150.

Ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. ἐξηγείται. 130.

Ἀρειανοὶ αἰρετικοί. 144.

Ἀσιανῶν αἰρεσις. 142.

Ἀετὸς διατί δίδεται τοῦ Ἰωάννου. 94.

Ἄζυμα ἄγνωστα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν. 38. Πότε, καὶ ὑπὸ τίνος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν δύσιν. 38.

Ἄηρ τί σημαίνει. 31. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 31. Διατί σείσται ἐπάνω τῶν δώρων τὴν ὥραν, ὅπου ἐκφωνεῖται τὸ ἅγιον σύβολον. 121. Διατί αἰρεταὶ τὸτε ἀναβαπτίζονται. 74

Ἀἰὶν ὁ πῶθεν λέγονται. 24

Ἀιτήσεις αἱ ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἕως τοῦ Χερουβικού, τί σημαίνουσιν. 94.

Ἀιτήσεις ποῖαι, καὶ πόθεν λέγονται. 104.

Αἷτια τῶν μυστηρίων τέσσαρα. 6.

Ἀκολουθία τῶν ἱερέων ποῖα. 19. Διατί ἐπτά ἀκολουθίαι, καὶ τί ἐκάστη σημαίνει. 20.

Ἀκόλουθοι ποῖοι λέγονται. 14.

Ἄκουε κόρη, τίς ἐποίησεν. 22.

Ἀκροατικῶν Ἀριστοτέλους φευκτέον τὸ ἦ. 88.

Ἀκρόασις τί παλαιόθεν. 53.

Ἀκρωόμενοι ποῖοι. 53.

Ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζει. ἐξηγείται. 154.

Ἀλληγορικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 82.

Ἀλληλοῦα. σημεῖον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκραζαν εἰς τὴν Βηθλεὲμ ταῖς καλογραῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33. Ἐτυμογείται. 92. Διατί ψάλλεται ἀνάμεσα τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. 92.

Ἀλογευσάμενοι ποῖοι. 53.

Ἀμαρτιῶν διαφοραί. 186. Ἀμαρτίαι θανάσιμοι. 186. Ἀμαρτίαι ἐνατίον τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποῖαι. 187. Ἀμαρτίαι βοῶσαι ἐκδίκησιν ἀπὸ Θεοῦ. 187.

Ἀμβων τί σημαίνει. 55. Ἀμβωνος ἐτυμολογία. 56. Ἀμβων παλαιόθεν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας. 55.

Ἀμὴν, σημαίνει δύο. 60. Ἐλέγετον εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τοὺς καιροὺς τοῦ ἁγίου Παύλου. 60.

Ἀμνός. Διατί λέγεται να εὐρίσκειται πίκουπα εἰς τὸν ἅγιον ἄρτον. 41. Ὅτι οὐκ ὀρθῶς λέγεται τοῦτο. 40. 190.

Ἀναβαπτισμός, ἁμαρτία μεγάλη, διατί. 15. 113.

ΑΝΑΒΑΠΤΙΣΜΟΣ

Αἰὶν ὁ πῶθεν λέγονται. 24

Ἀιτήσεις αἱ ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἕως τοῦ Χερουβικού, τί σημαίνουσιν. 94.

Ἀναβαπτιστῶν αἵρεσις. 113.
 Ἀνάβασις τοῦ ἡλίου, καὶ φαῦσις τῆς
 ἡμέρας, ἐξηγείται. 70.
 Ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν ποῖα. 180.
 Ἀνάγνωσις τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τοῦ
 Εὐαγγελίου, τί χαρακτηρίζει. 91.
 Ἀναγνώσματα τῆς Γραφῆς παλαιὰ
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 20. Ἐν τῇ λει-
 τουργίᾳ ἐγίνοντο καὶ ἐκ τῆς Παλαιᾶς
 Διαθήκης. 91.
 Ἀναγνώστου ἴδια. 14.
 Ἀναγωγικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 82.
 Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ πότε χαρακτη-
 ρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172.
 Ἀναλογία τῆς ὕλης τῶν ἁγίων ἐπὶ τὰ
 μυστηρίων. 11.
 Ἀνάξιοι τῆς θείας μεταλήψεως τῶν
 μυστηρίων. 169.
 Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ πότε χαρα-
 κτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 152.
 Πρὸς ἀνατολὰς διατί προσκυνούμεν. 51
 Ἀνατολικὴ ἐκκλησία πάντα ἐμετα-
 χειρίσθη εἰς τὴν θυσίαν ὕλην ἐνϋ-
 μον. 37. Μακέδον εἰς τοῦτο σφάλ-
 μα. 37. Ἰδὲ καὶ Ἄζυμα.
 Ἀνθραξ, ὅν τῇ λαβίδι ἐν τῶν Σεραφίμ
 ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. ἐξη-
 γεῖται. 50. 173. Ἀνθραξ διφυῆς,
 τύπος τοῦ Χριστοῦ. 50.
 Ἀνθρώπου μορφή, διατί δίδεται τοῦ
 Ματθαίου. 93.
 Ἀνομοίων αἵρεσις. 142.
 Ἀντιδικομαριανίται ποιοί. 141.
 Ἀντιδώρου ἐτυμολογία. 45. Συνώνυ-
 μα. 46. Περιγραφή. 177. Ἀντίδω-
 ρον, διατί τέλος ἐπενοήθη. 46. Τύπος
 τοῦ παρθενικοῦ σώματος. 46.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. ἐξηγ. 64.
 Ἀντιμήναιον. Ἰδὲ Εἰλητόν. Ποῖα κυ-
 ρίως λέγονται ἀντιμήνια. 490. Ἀν-
 τιμηνσίον ἐτυμολογία διὰ τοῦ π.
 95. Ἐτυμολογία διὰ τοῦ ι. 95. Ἀν-
 τιμήνια εἰς ποιαὶ ἐκκλησίαις εἶναι
 χρειαζόμενα. 95.
 Ἀντιοχείας θρόνος. Διατί ἀπὸ τοῦς
 πρώτους. 146.

Ἀντίφωνα τί σημαδεύουν. 67. Ἀντι-
 φῶνων ἐφευρετὴς ὁ μέγας Ἰγνάτιος.
 72. Ἀντίφωνα ἄρχισαν εἰς τὴν Ἀλε-
 ξάνδρειαν. 72. Ἀντιφῶνων ἐξήγησις.
 85. Ἀντίφωνα διατί μοιράζονται
 εἰς τρεῖς στάσεις. 72.
 Ἀντωνίου Κόκκου μητροπολίτου Κερ-
 κύρας Κεφάλαια ἐναντίον μας. 178.
 Ἀπολογία, ἥτε ἀντίρρησις, ὅπου τοῦ
 ἔγινεν εἰς τὴν Ῥώμην. 178.
 Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. ἐξηγ. 125.
 Ἄξιον καὶ δίκαιον. ἐξηγείται. 125.
 Ἀπολλιναριστῶν αἵρεσις. 117.
 Ἀπολλόδωρος ὁ Κερκύρας πόσον ἐχά-
 ρη βλέποντας εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ σύν-
 οδον τροπαιοῦχον τὸν μέγαν Σπυ-
 ριδάνα. 117.
 Ἀπόλυσις λαοῦ πρώτη εἰς τὴν λει-
 τουργίαν. 175. Δευτέρα. 177. Τρί-
 τη. 177.
 Ἀπολυτίκιον πόθεν λέγεται. 23.
 Ἀπομνημονεύματα τῶν ἀποστόλων,
 τὰ Εὐαγγέλια. 91.
 Ἀποστολὴ εἰς τὰ ἔθνη τῶν ἁγίων τοῦ
 Χριστοῦ μαθητῶν, πότε χαρακτη-
 ρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 91.
 Ἀπόστολος, διατί λέγεται πρὸ τοῦ
 Εὐαγγελίου. 92.
 Ἀπόστολοι μὲ πόσῃν εὐλάβειαν, μὲ
 πόσον τρόπον ἐλειτουροῦσαν. 152.
 Ἀπόλεια τῶν ἱερέων, ὅπου λειτουρ-
 γοῦν ἀξεμολόγητοι. 19.
 Ἄρατε πύλας, εἰς τὴν ἀνάστασιν τί
 σημαίνει. 55.
 Ἀρείου αἵρεσις. 116. Ἀρειανοὶ ἤθελαν
 ὁμοιούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Χριστὸν,
 ὅχι ὁμοούσιον. 115.
 Ἀρεταὶ ἐπὶ ἐναντίον τῶν ἐπὶ τὰ θα-
 νασίμων ἁμαρτημάτων. 186.
 Ἀρετὰ τῆς πίστεως. ἐτυμολογοῦνται.
 107. Διετάχθησαν ἀγράφως ἀπὸ
 τοῦς ἀποστόλους. 114. Ἐξηγούνται.
 108. Ἐξηγούνται ἀπλᾶ. 180.
 Ἀριστοτέλους Θεολογία. 74.
 Ἀρκοῦσα χάρις ποῖα. 66.
 Ἀρνηταὶ τῆς πίστεως πρέπει καὶ τώρα

νὰ κάνουν τὴν ἱκανοποίησιν δημο-
 σίαν. 54. Ἀμαρτάνουσι κατὰ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος. 187. Ἐπιστρέ-
 φοντες, χρίονται πάλιν μὲ τὸ ἅγιον
 μύρον. 15.
 Ἄρσις τῶν θείων λειψάνων εἰκονίζουσα
 τὴν ἀνάληψιν, ἐξηγείται. 172.
 Ἄρτολάτρας ὅσοι λέγουν τοὺς Χρι-
 στιανούς, διατί προσκυνοῦν τὰ ἅγια
 εἰς τὴν μεγάλην εἰσόδον, ψεύδον-
 ται. 99.
 Ἄρτος καὶ οἶνος, διατί προσφέρονται
 εἰς τὴν λειτουργίαν. 37. Ὅποιος
 πρέπει νὰ ᾖ ὁ προσφερόμενος
 ἄρτος. 9. 189.
 Ἄρτους πολλοὺς καὶ πολλὰ ποτήρια
 ἐπρόσφερε παλαιόθεν ἡ ἐκκλησία
 πρὸς ἱερουργίαν, 45. Ἄρτοι ὁλό-
 κληροι δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ
 ἐπροσκομίζοντο. 45.
 Ἄρτος ἅγιος, ὅλος ἐν ὄλῳ, καὶ ὅλος ἐν
 παντὶ μέρει. 154. Ὁ αὐτὸς τῷ ἀριθμῷ
 εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις τῆς οἰκου-
 μένης. 154. Ἐμεταδίδετο ἀλλαις
 φοραῖς εἰς τὰ χεῖρα τῶν Χριστιανῶν,
 ὅχι εἰς τὸ στόμα. 155. Ἐπάνω τῆς
 ἁγίας τραπέζης βρέφος, εἰς τοὺς
 καιροὺς τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου. 160.
 Ἐργόμενος εἰς βόρβορον διὰ τῶν αἰρε-
 τικῶν, ἔλαμψεν εὐθὺς ὡς φῶς. 166.
 Ἐρφθεις εἰς χύτραν καιομένην ἐφυ-
 λάχθη ὁλόκληρος, καὶ ἡ χύτρα ἐψυ-
 χράνθη. 166.
 Ἄρτοφόριον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυ-
 μα. 59.
 Ἀρχαγγέλων ὄρος. 138.
 Ἀρχιερέων ἴδια. 13. Ἀρχιερεὺς, αἵ-
 τιον τῶν μυστηρίων ὀργανικόν. 17.
 Διατί βάνει κάτω τὸ ὠμοφόριον,
 ἀναγινώσκόμενου τοῦ Εὐαγγελίου.
 93. Διατί τὸ φορεῖ πάλιν εἰς τὸ κοι-
 νῶν. 188.
 Ἀρχιερεὺς. 188. ΤΡΙΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Ἀσθενὼν λάρνακα ποῖα ἐξηγείται. 97.
 Ἀσπασμός τῶν λαϊκῶν παλαιὸς εἰς
 τὴν λειτουργίαν. 105.

Ἀστερίσκος τί σημαδεύει. 31. Χρήσις
 αὐτοῦ. 31. Ἐφευρετὴς αὐτοῦ ὁ Χρυ-
 σόστομος. 31.
 Αὐγουστίνον γνωρίζει διὰ ἁγίων ἡ τε-
 τάρτη οἰκουμένη ἁγία σύνοδος. 119
 Ἀχειροποίητος εἰκὼν πότε ἀνεκομίσθη
 εἰς Κωνσταντινούπολιν. 101.
 Β
 Βαθμοὶ τῆς ἱερωσύνης. 13.
 Βάπτισμα πῶς γίνεται εἰς ὥραν κιν-
 δύνου. 11. Βαπτίσματος ὄρος. 16.
 Ἰλν. 9. Εἶδος. 11. Τέλος 7. 189.
 Τρεῖς καταδύσεις, τί σημαίνουν.
 113. Διατί ἓνα καὶ μόνον. 15. 113.
 Θέλει καὶ τὰ καλὰ ἔργα. 113.
 Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου λειτουργία. 62
 Βασίλειος καὶ Χρυσόστομος, διατί
 ἐσύνθεσαν εἰς βραχυλογίαν τὴν λει-
 τουργίαν. 61. Βασίλειος ὁ μέγας
 ἐλειτούργησε νύκτα μὲ θαυματοποι-
 ταν μεγάλην. 70. Ἰδεῖς τὴν λειτουρ-
 γίαν φλόγα οὐράνιον. 164.
 Βασίλεις ὁμολογᾶτο τῆς ἐκκλησίας
 πολλοί. 22. Βασίλεις, ἔσταν ἕως
 τέλους τῆς λειτουργίας, καὶ μὲ με-
 γάλῃν εὐλάβειαν ἐλάβαν τὸ ἀν-
 τίδωρον. 177. Βασίλεις συνεισώδευε
 μετὰ τῶν ἱερέων εἰς τὴν μεγάλην
 εἰσόδον, καὶ μὲ ποῖον τρόπον. 100.
 Πότε ἀνίσταται, καὶ πότε κάθεται
 εἰς τὴν λειτουργίαν. 101. Ἐθυμιάζε
 σταυροειδῶς τὴν ἁγίαν τράπεζαν,
 καὶ τὸν πατριάρχην. 163. Ἐμετα-
 λάμβανε μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα.
 163.
 Βασιλικαὶ πύλαι, διατί πότε κλείον-
 ται εἰς ταῖς ἀκολουθίαις καὶ πότε
 ἀνοίγονται. 55.
 Βηλόθυρα, ἢ βημόθυρα, πότε πρέπει
 νὰ ἀνοίγωνται. 58.
 Βῆμα ἅγιον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυμα.
 56. Τί σημαδεύει. 55.
 Βώνας καρδινάλις ἀποδεικνύει, ὅτι ὅλη
 ἡ ἁγία ἐκκλησία ἀνατολικὴ καὶ δυτι-

κή νὰ ἐμετεχειρίσθῃ διὰ χιλίους καὶ περισσώτερους χρόνους ἔργους εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐν ζύμῳις. 37. Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος νὰ μὴ ἐστάθῃ εἰς τὴν δύσιν τῶν ἀζύμων ὁ ἐφευρετής. 37.

Γάμοι παράνομοι. 8. Γάμου ὄρος. 17. Ἰλν. 10. 6. Εἶδος. 12. Τέλος. 8.

Γενεά, σημαίνει. εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γραφῆς τοὺς Χριστιανούς. 82. Γενηθήτω φῶς. ἐξηγείται κατὰ τὸ γράμμα, ἀναγωγικῶς, τροπολογικῶς, ἀλληγορικῶς. 83.

Γεώργιος ὁ Καλοχαίρετης πότε καὶ πόθεν ἤφερεν εἰς τοὺς Κορυφούς τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. 117.

Γεώργιος ὁ Καππαδόκης εὐθὺς ὁποῦ τοῦ ἐσίμωσεν μὲ τὰ ἅγια πρὸς μετάληψιν ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἐλυθήκανε τὰ σίδερα, μὲ τὰ ὁποῖα τὸν εἶχαν δεμένον. 164.

Γνώμη ὁρθόδοξος καὶ πιστὴ, ποῖα. 178

Γονυκλισίαν τί γροικοῦν οἱ πατέρες. 83

Γονυκλισίας ἀκολουθία. 98. Γονυκλισία τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ἀπαγορεύεται, καὶ διατί. 86.

Γοργόνια Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφῇ κρατημένη χερία καὶ ποδάρια, εὐθὺς ὁποῦ ἐμετάλαβε τὰ ἅγια, ἔλαβε τὴν υἱεὶαν τῆς. 164.

Γράμμα τῆς Θείας Γραφῆς. 82.

Γρηγόριος ὁ Διάλογος νύττοντας μίαν πυξίδα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔτρεξεν εὐθὺς αἶμα. 167. Γρηγορίου Διάλογου θαῦμα διὰ τὸν βασιλέα Τραϊανόν. 143.

Γρηγόριος ὁ τοῦ Θεολόγου πατὴρ ἐλειτούργησεν εἰς τὸ κελλί του, μὲ τὸ νὰ τοῦ εἰρεθοῦν ἀοράτως καὶ βῆμα καὶ θυσιαστήριον, καὶ ἄρτος εἰς ἱεουργίαν καὶ οἶνος. 69. 166.

Γυναικίτης. 54. Πρῶτος αὐτοῦ ἐφευρετής ὁ μέγας Βασίλειος. 54.

Γυναικῶν διακονιστῶν ἴδια. 14. Γυναικῶν ἡ διακονία πότε ἔπαυσεν. 14

Δέσεις ἐκτενής. 94. Δέσεις τῶν πατέρων διὰ τὸν βασιλέα Θεόφιλον. 143. Δέσεις ὑπὲρ τῶν καταχουμένων. 95. Δέσεις πόθεν ὀνομάσθησαν. 64.

Δεσμῆν καὶ λύειν ἡ ἐξουσία ἐδόθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅχι εἰς μόνους τοὺς ἀποστόλους, οὔτε εἰς μόνον τὸν Πέτρον. 4.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν. ὅταν ψάλλεται, πρέπει ὅλοι νὰ προσπίπτωμεν εἰς τὴν γῆν. 85. Δὲν πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς. 86.

Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ παρουσία πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172. Χαρακτηρίζεται καὶ διὰ τῆς μεγάλης εἰσόδου. 98.

Διακονικὰ ποῖα καὶ πόθεν λέγονται. 64

Διακονικὸν τί. 58.

Διάκονοι παλαιοθεν ἐπήγαιναν τριγύρω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λέγοντας τῶν Χριστιανῶν νὰ στέκουν μὲ προσοχήν, καὶ νὰ μὴ συντυχαίνου ἕνας μὲ τὸν ἄλλον. 152. Διάκονοι, ποῖας τάξεως. 52. Διάκονος διατί δένει τριγύρω εἰς ταῖς πλάταις τοῦ τῷ ὡρᾶριον. 153. Διακόνου ἐτυμολογία. 14. Διακόνου ἴδια. 13.

Διαμαρτυρόμενοι, ἀθετοῦσι πέντε μυστήρια. 4. Ἀθετοῦσι τὴν μετουσίωσιν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ. 4. Ἀθετοῦσι τὰς ὑπὲρ κεκοιμημένων δεήσεις. 144.

Διδάχῃ ἐγίνετο εἰς ὅλας τὰς λειτουργίας. 47. Δὲν ἡμπορεῖ νὰ γένῃ χωρὶς θέλημα τοῦ οἰκείου ποιμένος. 56. Διεγείρουσα χάρις, ποῖα. 65.

Δικαιούσα χάρις, ποῖα. 66. Πότε δίδεται τοῦ ἀνθρώπου. 147.

Δικήριον τί σημαίνει. 87.

Δίκτηα ἀπὸ ξύλου, τί. 57.

Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου συγγράμματα πότε ἀμφίβολα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. 63. Δεχτὰ τοῖς μετὰ ταῦτα. 63. Γυνῆσι πολλαχόθεν μαρτυροῦνται. 63. 191. Διατί ἀποβάλλουσιν αὐτὰ οἱ αἱρετικοί. 192. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτιθεμένη λειτουργία φαίνεται αὐτῇ ἡ τοῦ ἱακώδου. 63. Διοσκόρου αἵρεσις. 118.

Δίπτυχα εἰρηνικά μὲ χαραῖς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. 144. Δίπτυχα τί πρᾶγμα εἶναι. 145. Τριῶν λογιῶν. 145. Ἐτυμολογία αὐτῶν. 145. Εἰς τὰ δίπτυχα ἔστεκε νὰ δοξάζωνται οἱ ἅγιοι διὰ ἅγιοι, νὰ γνωρίζωνται οἱ ὁρθόδοξοι διὰ ὁρθόδοξοι, οἱ αἱρετικοὶ διὰ αἱρετικοί. 145

Δισκάριον τί σημαδεύει. 30. Διφυῆς ἄνθραξ. Ἰδὲ Ἄνθραξ. Δόξα ἐν ὑψίστοις. διατί λέγεται μυστικὰ εἰς τὴν λειτουργίαν. 129.

Δοξάζουσα χάρις ποῖα. 66.

Δοξολογία, ἀχώριστος τῆς Κυριακῆς προσευχῆς. 182. Μὴ παρόντος ἱερέως, λέγεται καὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. 182. Δουλεία ἔρχεται τῶν ἁγίων, καὶ διατί. 120.

Δραστικὴ χάρις ποῖα. 66.

Δρύφακτα ποῖα 57.

Δυνάμειον ἐτυμολογία. 138.

Δώρα διατί σκεπάζονται εἰς τὴν προσκομιδὴν. 49. Διατί εὐλογοῦνται σταυροειδῶς. 135. Εἰς τὴν λειτουργίαν προσκυνοῦνται πρὸ τοῦ ἁγιασμοῦ δουλικῶς, λατρευτικῶς κατόπι ἀπὸ τὴν μετουσίωσιν. 99. 120. Δώρων προσκύνσεις εἰς τὴν μεγάλην εἰσόδον διατί γίνεται. 99. Διατί δέχονται τοῦ λαοῦ σκεπασμένα τὴν ὥραν τῆς μεταλήψεως. 172.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Εἰσόδος ποῖα 57.

Ἐθνη ἐγνώρισαν εἰς τὰ Θεῖα κάποιαν Τριάδος σκιά. 74. Ἐξ ἐθνῶν πρῶτος Χριστιανὸς ὁ Κορνήλιος. 80.

Εἶδη τοῦ μυστηρίου τῆς λειτουργίας ποῖα. 136.

Εἶδος τῶν μυστηρίων. 6. 41.

Εἰδῶλων ἐξοστρακισμός. 78.

Εἰκόνες προσκυνοῦνται τιμητικῶς καὶ σχετικῶς. 120. 184.

Εἰκονοκλάσται, ἤτε εἰκονομάχοι. 120.

Εἰλητὸν πότε ἐξαπλοῦται, καὶ διατί. 95. Τί σημαδεύει. 31. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 31. Συνώνυμα. 31.

Εἴπωμεν πάντες. ἐξηγείται 94.

Εἰρήνη, καὶ ἡ μετὰ Θεοῦ ἑνωσις. 64.

Εἰρήνη, πόσον ἀναγκαῖα, εἰς τοὺς Χριστιανούς. 63. Εἰρήνη πᾶσιν. ἐξηγείται. 105. Εἰρήνης συνώνυμα. 105

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ἐξηγείται 63. Ἐν εἰρήνῃ προέλωμεν. ἐξηγείται. 175.

Εἰρηνικά πόθεν λέγονται. 64.

Εἰρμός τί, καὶ πόθεν. 24.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τί σημαίνει. 85. Εἰσόδος μεγάλη περιγράφεται. 100. Εἰσόδου μεγάλη σημαίνουσα. 98. Ἀνακεφαλαίωσις. 102. Εἰσόδου τῶν λειτουργιῶν Χρυσόστομου καὶ Βασιλείου, καὶ τῆς τῶν προηγουμένων, διαφορὰ. 99.

Εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. 124.

Ἐκκλησία σημαίνει δύο. 31. Ἐκκλησία καθολικὴ. 32. Ἐκκλησίας συνώνυμα. 55. Ἐκκλησία κινητὴ εἰς τὰ στρατόπεδα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 68.

Ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τάξεις τρεῖς. 51.

Ἐκτενής μεγάλη, ποῖα. 94.

Ἐκφωνήσεις. διατί ταῖς λέγει ὁ ἱερεὺς, ἢ ὁ ἱεράρχης. 67.

Ἐκφώνως διατί μνημονεύεται μοναχῶν ἡ παρθένος. 138.

Ἐλαῖον καὶ λαμπάδες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 49.

Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. ἐξη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἑβραίων προφάσεις διὰ τοῦ Χριστοῦ

τὴν παρουσίαν. 81.

γείται. 124. Ἐλέω Θεοῦ, υπέγραψαν
 ὅλοι οἱ ἱερωμένοι, ὡς καὶ διάκονοι,
 καὶ μοναχοί. 148.
 Ἐμβολοὶ ποιοί. 54. Ἐμβολος ἄλλο,
 καὶ ἄλλο ὁ νάρθηξ. 54. Πόθεν λέγε-
 ται. 54.
 Ἐναντιώσεις τῶν ἁμαρτιῶν. 186.
 Ἐνεργούμενοι δύο λογίων. 53. Ἐνερ-
 γούμενοι ποίας τάξεως. 52.
 Ἐνεργοῦσα χάρις ποία. 65.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου. ἐξηγείται. 130.
 Ἐν πρώτοις μνήσῃτι Κύριε τοῦ ἀρ-
 χιεπισκόπου ἡμῶν. ἐξηγείται. 144.
 Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Θεοπαράδο-
 τον. 50.
 Ἐντεῦξεις ποίαι. 104.
 Ἐντολαὶ τῆς ἀγάπης, δύο. 183. Τοῦ
 Θεοῦ. 184. Τῆς ἐκκλησίας. 185.
 Ἐνωσις τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵμα-
 τος, τί χαρακτηρίζει. 156. Ἐγίνετο
 πάλαι καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ἄρτῳ. 48.
 Ἐξαίρετως τῆς παναγίας, ἀχράντου.
 ἐξηγείται. 137.
 Ἐξαποστειλάρια πόθεν ὠνομάσθησαν.
 24.
 Ἐξαρχοὶ ποιοί. 13.
 Ἐξομολόγησις. Ἰδὲ Μετάνοια. Ἐξομο-
 λόγησις τῶν ἱερῶν ἀναγκαῖα πρὸ
 τῆς ἱερουργίας. 19.
 Ἐξομολογούμενοι διατί κάνουν τὸν
 κανόνα ὅχι πλέον δημόσιον, ὡς ἐ-
 συνήθα παλαιότερον ἡ ἐκκλησία. 54.
 Ἐξοριστῶν ἴδια. 14.
 Ἐξουσιῶν ἐτυμολογία. 138.
 Ἐξω σοφία ἀναγκαῖα τοῖς ἱερεῦσι κατὰ
 Χρυσόστομον. 88.
 Ἐπακολουθοῦσα χάρις, ποία. 66.
 Ἐπιγονάτιον, ἴδιον τοῦ ἀρχιερέως. 28.
 Φέρουσιν αὐτὸ καὶ οἱ ἐν ἀξίᾳ ἱερεῖς.
 29. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 29. Σημα-
 σία. 29.
 Ἐπίκλησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τῇ
 εἰσφέρει καὶ ὁ Χρυσόστομος, καὶ ὁ
 Βασίλειος, καὶ ὁ ἱερός Κλήμης, καὶ
 Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, καὶ ὁ Ἀδελ-
 φόθεος. 135. Ἀναγκαῖα εἶναι εἰς ἁ-

γιασμὸν τῶν δώρων. 137. Ἀφαιρέ-
 σαντες αὐτὴν οἱ Λατίνοι δὲν τελοῦσι
 μυστήριον. 137. 193.
 Ἐπιλεγόμενα καὶ προλεγόμενα τῶν
 μυστηρίων ἀναγκαῖα. 14.
 Ἐπίλογος τῆς λειτουργίας. 176.
 Ἐπιμάνικα πόθεν λέγονται. 27. Ση-
 μασία αὐτῶν τέσσαρες. 27.
 Ἐπινίκιος ὕμνος, ἐξηγείται. 129. Διατί
 ἐτζί ὠνομάσθη. 129. Διατί μέρος
 οὐράνιος, καὶ μέρος ἐπίγειος. 129.
 Ἐπιούσιον, ἐξηγείται. 149. 150. Ἐτυ-
 μολογία αὐτοῦ. 150.
 Ἐπίσκοπος, πόθεν λέγεται. 13.
 Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη, πότε
 ἄρχισε νὰ ψάλλεται. 142. Θαῦμα
 δι' αὐτὸ τῆς παρθένου. 142.
 Ἐπιστροφή τῶν ἐθνῶν εἰς Χριστόν. 78.
 Ἐπιτίμιον. Ἰδὲ Ἰκανοποίησις.
 Ἐπιτραχίλιον, πόθεν λέγεται. 26.
 Σημαινόμενα αὐτοῦ. 26.
 Ἐπιτριβή, τί. 10. Δὲν ὠρελᾷ χωρὶς
 τὴν ἐξομολόγησιν. 10.
 Ἐπιφανίου ῥητὸν περὶ τῆς αἵρέσεως
 τῶν Ἐβωνιτῶν, ἐξηγείται. 87. 88.
 Ἐπταπάπαδον, τί πράγμα εἶναι. 90.
 Ἔργα καλὰ ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν.
 113. Ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης σωμα-
 τικά. 185. Πνευματικά. 186.
 Ἐρωτήσεις ἐπτά ἀναγκαῖαι τῶν πνευ-
 ματικῶν πατέρων πρὸς τοὺς ἐξομο-
 λογουμένους. 11.
 Ἔσθῃ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη. ἐξηγεῖ-
 ται κατὰ τὸ γράμμα, ἀναγωγικῶς,
 ἀλληγορικῶς, τροπολογικῶς. 82.
 Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. 96.
 Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ
 τίμιον σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ
 ἐστὶ τὸ τίμιον αἷμά σου, ἐξηγ. 159.
 Ἐτοιμασία πρὸς ἱεουργ. τοῦ ἱερέως. 19.
 Εὐαγγέλια, εἰς ποίαν γλῶσσαν ἐγρά-
 φθησαν. 94. Εὐαγγέλιον ὅταν ἀνα-
 γινώσκαται, διατί πρέπει νὰ κλινώ-
 μεν τὴν κεφαλὴν. 93. Ὅτι ὁρθοί
 ἱστάμενοι πρέπει νὰ τὸ ἀκροάζομε-
 θα. 192. Παλαιότερον ἐφυλάττετο εἰς

τὴν πρόθεσιν. 87. Ἐτυμολογία αὐ-
 τοῦ. 192.
 Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, πότε
 χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργ. 39.
 Εὐαγγελιστὰὶ πότε ἔγραψαν τὰ αὐτῶν
 Εὐαγγέλια. 94.
 Εὐλογία. Ἰδὲ Ἀντίδωρον.
 Εὐλογία τοῦ λαοῦ ἁ. εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν, τί σημαίνει. 87.
 Εὐνομιανδῶν αἵρεσις. 117.
 Εὐτυχοὺς ἀρχιμανδρίτου αἵρεσις. 118.
 Εὐφημία παλαιότερον εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν τριῶν μόνων ἀρχιερέων. 146.
 Εὐφημία τῶν τεσσάρων πατριαρ-
 χῶν. 145.
 Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐξηγ. 125.
 Εὐχαριστίας ὅρος. 16. Ἰλν. 9. 189.
 Εἶδος. 12. 137. 193. Τέλος. 8.
 Καινοτομία Λατίνων περὶ τὴν εὐ-
 χαριστίαν. 38. 137. 193. Εὐχαρι-
 στία μετὰ τὸν ἁγιασμὸν δὲν εἶναι
 τύπος, ἡ εἰκὼν, ἡ ἀντίτυπον, ἀλλ'
 αὐτὸ οὐσιωδῶς τὸ σῶμα τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ τὸ αἷμα. 136. 159. 160.
 Εὐχαριστικὸν τῆς θυσίας, τί. 44.
 Εὐχέλαιον, διατί τελεῖται πολλάκις.
 47. Ὅρος αὐτοῦ. 47. Ἰλν. 10. Εἶ-
 δος. 12. Τέλος. 8. Δὲν πρέπει νὰ
 διδεται μόνον εἰς τοὺς ψυχρὸβαγυν-
 τας, ὡς ποιοῦσιν οἱ Λατίνοι. 5.
 Εὐχή κατανυκτικώτατη τῶν ἱερῶν
 ἀποστόλων πρὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν μυ-
 στηρίων. 126. Εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν κε-
 κοιμημένων. 144. 196. Εὐχή ἱλα-
 σμοῦ ἥτοι ὀπισθάμβωνος. 176.
 Εὐφημερία μεγαλόδοξος τῆς ἁγίας Σο-
 φίας. 14.
 Εὐθρα σβύνει τὴν χάριν τῆς λειτουρ-
 γίας. 64.
 Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. ἐξηγ. 125.
 Ἐως οὗ. ἐξηγείται. 141.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ζέον, διατί βράνεται εἰς τὸ ποτήριον
 εἰς τὸν καιρὸν τοῦ κοινωνικοῦ, καὶ

ὅχι εἰς προσκομιδὴν. 157. Σημα-
 νόμενα αὐτοῦ. 157.

Ζύμη, ὅπου ἔστελλαν πρὸς κοινωνίαν
 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης οἱ πάλαι
 ἀρχιερεῖς, τί ἦτονε. 37.
 Ζῶα τετραπρόσωπα, ὅπου εἶδεν ὁ
 Ἰεζεκιήλ, τί ἐσήμαιναν. 93.
 Ζώνης σημασία. 26.

Η

Ἡμέρα φυσικὴ, πότε ἄρχεται. 70.
 Ἡμεροβαπτιστῶν αἵρεσις. 113.
 Ἡμιαρείων αἵρεσις. 142.
 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ
 Πατρός. ἐξηγείται. 122. Ἡ ἐν τῇ
 τετυπωμένη λειτουργίᾳ τοῦ Ἀδελ-
 φοθέου ἀντίστοιχος ἐκφώνησις πῶς
 φαίνεται διορθωτέα. 123.

Θ

Θαλασσίδιον, τί, καὶ πόθεν ὠνομά-
 σθη. 58.

Θάνατος, ζωὴ τοῖς πιστοῖς. 112.

Θαῦμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἔμπρο-
 σθεν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 116.
 Θαύματα τοῦ ἁγίου ἄρτου. 164.
 Θαύματα δὲν κάνουν μακάριον τὸν
 πιστεύοντα. 168. Διατί τόσα εἰς τὸν
 καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 168. Γίνον-
 ται καὶ τώρα πολλά. 168.

Θέκλης τῆς πρωτομάρτυρος θαῦμα
 διὰ Φαλκονίλλην τὴν Ἑλληνίδα. 143.
 Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης ἔλαβε προσ-
 φορὰν οὐρανόθεν εἰς ἱερουργίαν. 166.
 Θεοδόσιος ὁ μέγας ἔβαλε τὸν θρόνον
 του κατόπι ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς. 87.
 Θεοδοτιανῶν αἵρεσις. 141.

Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης ἐχάρισε τὸ
 ἅγιον λείψανον τῆς πολιτείας τῶν
 Κορυφῶν ὁ Καλοχαίρετης. 54.
 Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἰβ. κεφα-
 λαίων ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς ἐ. οἰ-
 κουμενικῆς συνόδου. 119.

Λ
 Λάβετε, φάγετε. 134.
 Λαβίς, πότε ἐπενοήθη, καὶ διατί. 155. 156. 173.
 Λαϊκός, δὲν ἡμπορεῖ νὰ διδάξῃ ἐπ' ἁμβώνας. 56. Δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνει εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἔξω ἀπὸ τὸν βασιλέα. 57.
 Λαὸς ὅλος ἀποκρίνετον παλαιὰ εἰς τὴν λειτουργίαν. 60. Λαὸς παλαιόθεν δὲν ἔβγαινε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐὰν πρῶτον δὲν ἐλάμβανε τὴν ἐσχάτην εὐλογίαν τοῦ, Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς. 177. Λαοῦ θόρυβος εἰς τὸ Βυζάντιον διὰ τὰ δίπτυχα. 145.
 Λατίνων καινοτομίαι περὶ τὸ μύρον. 4. Περί τὸ εὐχέλαιον. 5. Περί τὴν εὐχαριστίαν. 38. 47. 137. 193.
 Περί τὴν ἐξομολόγησιν. 189. Αἵρεσις περὶ τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 145.
 Λατρεία δὲν δίδεται μῆτε τῶν εἰκόνων, μῆτε τῶν ἁγίων, μῆτε τῶν ἀγγέλων, παρὰ τοῦ Θεοῦ. 120. Προσφέρεται εἰς τὰ τίμια δῶρα μετὰ τὸν ἁγιασμόν. 99.
 Λατρευτικὸν τῆς θυσίας, τί. 44.
 Λειτουργίαι παλαιαί, οὐ πᾶσαι δεκταί. 61. Λειτουργία, εἰκὼν πάσης τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας. 174.
 Μία τὴν ἡμέραν εἰς κάθε τράπεζαν, διατί. 15. 59. Λειτουργία πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς ἁγίας λαμπρᾶς, τί σημαίνει. 70. Λειτουργίαι περὶ τὴν αὐγὴν, περὶ πρώτην ὥραν, περὶ δευτέραν, περὶ τρίτην, περὶ τετάρτην, περὶ τὸ ἄριστον, περὶ ἐνάτην, περὶ δεκάτην, περὶ πρώτην καὶ δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς, νυκτεριναί. 74. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐθὺς μετὰ τὸν ὄρθρον. 74.
 Λειτουργίαι εἰς ὥρας διαφόρους, διατί ἐθέσπισεν ὁ ἡμέτερος πρωτοπαπᾶς. 68. Λειτουργία παλαιόθεν πῶς ἄρχιζε. 60. Λειτουργίας ἀρχή, διατί, Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ

Πατρὸς, καὶ ὄχι, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. 60. Λειτουργίας ἐπίθετα κατὰ Διονύσιον. 35. Λειτουργίας μέρη τρία. 35. Λειτουργίαι τῶν προηγιασμένων. 46. Διατί λέγονται τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ. 47.
 Λέων, διατί δίδεται τοῦ Μάρκου. 93. Λέοντος τοῦ Γ'. ἀργυραὶ πλάκες. 145.
 Λέων ὁ Θ'. εἰσήγαγε πρῶτος εἰς τὴν δύσιν τὰ ἄζυμα. 38.
 Λιτανείας ὅρος. 48.
 Λιτῇ, ὅταν γίνεται, ἔχουσε χρέος νὰ συντρέχουν, ὅσοι πιστεύουν εἰς Θεόν, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. 48.
 Λόγια τοῦ Χριστοῦ, Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν, πότε χαρακτηρίζονται εἰς τὴν λειτουργίαν. 175.

Μ

Μαθηματικοὶ ἄνθρωποι, πότε δεκτοὶ τῷ Θεῷ. 88.
 Μαθῆται τοῦ ἁγίου Ἀπολλῶ ἐτρέφοντο καθ' ἐβδομάδα διὰ μόνης τῆς Θείας μεταλήψεως. 166.
 Μακαρίου Ἀντιοχείας αἵρεσις. 149.
 Μακαρίου θαῦμα ἐπὶ τῷ ξηρανθέντι κρανίῳ. 143.
 Μακαριότητος ὅροι. 66.
 Μακάρων σώματα, φωτεινὰ, ἀθάνατα, κοῦφα, λεπτά, εἰς ἄνδρα τέλειον. 113.
 Μακεδονίου αἵρεσις. 117.
 Μανιχαίων αἵρεσις. 142.
 Μαργαρίτης, διατί κράζεται καὶ ὁ ἅγιος ἄρτος. 43. Διατί χρίεται μετὰ τοῦ Δεσποτικοῦ αἵματος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ διὰ ὅλον τὸν χρόνον. 47. Μαργαρίτης καὶ ὁ Δεσπότης Χριστός. 44. Καὶ τὸ τίμιον αἷμα. 43.
 Μαρκωνιστῶν αἵρεσις. 143.
 Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λειτουργ. 61.
 Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελ. λειτουργ. 62.
 Μεγαλυνάρια, διατί ψάλλονται περὶ τὴν ἐνάτην ὥδην. 24.
 Μελεζόμενος, καὶ μὴ διακροόμενος ἐξηγεῖται. 153.

Μελισμὸς τοῦ ἁγίου ἄρτου, τί χαρακτηρίζει. 153. Γίνεται κατὰ τὰ συμβεβηκότα τῆς ὕλης τοῦ μυστηρίου, ὄχι κατὰ τὴν οὐσίαν. 154.
 Μελωδοὶ ἱεροί. 24.
 Μερὶς τῆς παρθένου, διατί βάνεται ἐκ δεξιῶν. 44. Μερίδες διατί ἐβγάζονται καὶ τῶν ἁγίων. 42. Μερίδες τῶν ἀγγέλων δὲν προσφέρονται. 42. Μερίδων ἡ συνήθεια παλαιά. 43. Μερίδων ὠφέλεια ποία. 44. Μερίδας ὑπὲρ τίνων δὲν πρέπει νὰ προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς. 44. Μερίδες ἀμαρτωλῶν ἀμετανοήτων δὲν ὠφελοῦν τίποτε. 44. Μερίδων διαφορὰ καὶ τοῦ μαργαρίτου. 44.
 Μερίδες τοῦ ἁγίου ἄρτου μετῃ ἀλλάγησαν εἰς στάχτας ἀκμάζοντας βρισθοντας καρπῶν. 167.
 Μεσόμφαλον τοῦ ναοῦ, τί. 55.
 Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ, δὲν ἔχει χώραν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Βασιλείου. 133.
 Μετάληψις. Ἰδὲ Κοινωνία. Οἱ μεταλαμβάνοντες τῶν ἁγίων δώρων πρέπει κατόπι νὰ προσέχουν περισσότερον, μὴ πέσουν, παρὰ προήτερα. 174. Οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες ἐν καιρῷ λειτουργίας ἐθεωροῦσι τὸν πάλαι ὡς ἐθνικοί. 45.
 Μεταλλαγὴ τοῦ ἁγίου ἄρτου εἰς πέτραν. 155. Εἰς στάχτην. 155. Εἰς φλόγα. 155. Εἰς βρέφος. 160. 166.
 Εἰς κρέας ζωντανόν, καὶ τοῦ κρέατος πάλιν εἰς ἄρτον, εἰς χεῖρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. 165.
 Μετανοίας ὅρος. 17. Ὑλη. 6. 10. Εἶδος. 12. Τέλος. 8. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀποβάλλουσιν αὐτήν. 4.
 Μετανοοῦντες, ποίας τάξεως. 52. Μετανοοῦντων ἡ μεγάλη ἱκανοποίησις ποία ἐκείνους, καὶ διατί. 54.
 Μετὰ φόβου Θεοῦ, τί σημαίνει, καὶ γὰρ πᾶς προσέλθε. 163.
 Μιναστήριον, τί, καὶ πόθεν λέγεται. 58.
 Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός, πρῶτον ἐλέ-

γετον τοῦ βασιλέως, ἀπέκει τοῦ πατριάρχου. 100.
 Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 164.
 Μοναχοί, ποίας τάξεως. 52.
 Μόσχος διατί δίδεται τοῦ Λουκᾶ. 93.
 Μόρου ὅρος. 16. Ὑλη. 9. Εἶδος. 12. Τέλος. 7. Δευτερόνεται εἰς τοὺς ἐξ ἀρνήσεως ἐπιστρέφοντας. 15. Καινοτομίαι Λατίνων περὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. 4. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀποβάλλουσιν αὐτό. 4.
 Μυστηρίου σημασίαι δύο. 3. Ἐτυμολογία. 2. Ὅροι. 2. 3. Μυστήριον, ἄλλο φαίνεται, καὶ ἄλλο εἶναι. 2. Τὰ μυστήρια, ἀμέσως τὰ ἐδιάταξεν ὁ Χριστός. 3. Διὰ σημείων ὕλικῶν, καὶ διατί. 3. 189. Τόποι τῆς Γραφῆς, ὅπου φαίνεται ἡ παράδοσις αὐτῶν. 3. Πόσα. 2. Διατί ἐπτά. 5. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀθετοῦσι τὰ πέντε. 4. Δὲν γίνονται ἐξ ἔργου τοῦ ἐργαζομένου, ἀλλ' ἐξ ἔργου τοῦ ἐργασμένου. 19. 190. Συνίστανται ἐν τῇ χρήσει, πλὴν τῆς ἁγίας εὐχαριστίας. 12.
 Μυστήριον τῆς λειτουργίας μετὰ τὸν ἁγιασμόν δὲν εἶναι τύπος, ἢ εἰκὼν, ἢ ἀντίτυπον, ἀλλ' αὐτὸ οὐσιωδῶς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ αἷμα. 136. 159. 160.

Ν

Ναοὶ κατὰ ἀνατολάς, διατί. 54.
 Ναὼν σχήματα διάφορα. 54. Ναὼν μέρη τρία. 54. Ναὸς, τί σημαδεύει. 55. Ναοῦ σημασίαι τρεῖς κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ μέρη. 55. Κυρίως ναὸς, τί. 55. Ναοῦ ὁμολογία, τί. 55. Ναὸς τῶν Ἑβραίων ἕως τέλος τοῦ κόσμου ἀφανισμένος. 84.
 Νάρθηκος ἐτυμολογία. 53. Νάρθηκες, τί σημαίνουν. 55.
 Νάρθηξ, καὶ τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλέως. 100.

Νεκρὸν δὲν τὸν ἐδέχθη ἡ γῆ, παρὰ
 μὲ τὸ νὰ ἐγγίξῃ τὸ σκῆνος ὁ ἅγιος
 ἄρτος. 165. Νεκρῶν ἀνάστασις.
 112. 113. Νεστορίου αἵρεσις. 117. 118. Ἐλεγε
 Θεότοκον, ὅχι Θεοτόκον τὴν πανα-
 γίαν παρθένον. 117. 142. Ἐλεγε
 Θεοφόρον τὸν Χριστόν. 142.
 Νιπτήρ, ὅπου ἔκανεν ὁ βασιλεὺς εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. 146. Νι-
 πτήρ εἰς τοὺς Κορυφούς. 146.
 Νίψις χειρῶν τῶν ἱερουργούντων, τί
 σημαίνει. 39. Ἐγίνετο τὸ πάλαι με-
 τὰ τὴν προσκομιδὴν. 39. Καὶ ὑπὸ
 τῶν λαϊκῶν ἐγίνετο. 39. Πότε ἔ-
 παυσεν εἰς τοὺς λαϊκοὺς, καὶ δια-
 τί. 39.
 Νόημα πνευματικὸν τῆς Γραφῆς τρι-
 πλοῦν. 82.
 Νόμος τριττός. 83.
 Νύξις τοῦ ἀμνοῦ διατὶ γίνεται ἀπὸ τὸ
 μέρος τῆς ψυχῆς, καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ
 ἄλλο. 44. Ὅτι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
 πρέπει νὰ γίνεται. 40. 190.
 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 Εὐλὸν εἰς ἄρτον, τί ἐγροίκα ὁ Ἱερα-
 μίας. 41.
 Ο
 Ὁδίας ἐπωνομάζετο ὁ Ἀδελφθεός,
 ὅχι Ἰούστος. 79.
 Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύ-
 ρις. ἐξηγείται. 176.
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, διατὶ λέγε-
 ται τοῦ ἁσπασμοῦ γινομένου. 106.
 Οἴκου ἐξηγήσεις τρεῖς. 24.
 Οἶνος ὁ προσφερόμενος πρέπει νὰ ᾖ
 καθαρὸς. 189. Οἶνος, πῶς λέγει ἡ
 Γραφή νὰ εὐφραίνῃ Θεὸν ὁμοῦ καὶ
 ἀνθρώπους. 41. Διατὶ μόνον ἄρτος
 καὶ οἶνος προσφέρεται. 37.
 Ὅλη ἡ ἁγία Τριάς κατοικεῖ εἰς τοὺς
 μεταλαμβάνοντας ἅγιως. 155.
 Ὁμοιούσιον ἐβλασφήμουν οἱ Ἀρειανοὶ
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τῷ Πατρὶ. 115.

Ὁμοούσιον, τὸ εἶχεν ἡ ἐκκλησία πρὸ
 τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 61.
 Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος. διατὶ
 ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ 6'. ἀντι-
 φώνου 72. Ὑπὸ τίνος ἐποιήθη. 73.
 Πότε ἐψάλλετο εἰς τὴν λειτουργίαν
 τοῦ Ἀδελφθεοῦ. 73. Διατὶ λέγεται
 εἰς τὴν μεγάλην εἰσόδον. 192.
 Ὁνόματά τῆς ἱερᾶς λειτουργίας διά-
 φορα 35. 36.
 Ὁνώριος Ῥώμης μονοθελήτης ἀνεθε-
 ματίσθη ὑπὸ τῆς 5'. οἰκουμενικῆς
 συνόδου. 120.
 Ὁπισθάμβωνος εὐχὴ, πόθεν ὠνομά-
 σθη. 176. Διατὶ λέγεται ἔξω τοῦ
 βήματος. 176.
 Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 τὰ ἐξῆς. πότε πρέπει νὰ λέγεται εἰς
 τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμέ-
 νων. 107.
 Ὅρθοι, μεταλαβόντες. ἐξηγείται.
 174. Ὅρθοι πάντες, τοῦ Ἀδελφο-
 θεοῦ, ἐξηγείται. 97. Ἰδὲ καὶ Σοφία.
 Ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀ-
 ληθείας. ἐξηγείται. 144.
 Ὅσα ἂν δῆσητε, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐλέ-
 χθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅχι εἰς τοὺς
 ἀποστόλους μόνους, οὔτε εἰς μόνον
 τὸν Πέτρον. 4.
 Ὅσοι πιστοὶ, ἀρχὴ τῆς λειτουργίας
 τῶν πιστῶν. 97.
 Οὐάλεντος αἵρεσις. 117.
 Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς
 σαρκαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰ ἐξῆς.
 101.
 Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον.
 ἐξηγείται. 141.
 Οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῆς. ἐξη-
 γείται. 82.
 Οὐρανίων σωμάτων πολυποίκιλος κί-
 νησις. 84.

μεταδοθῇ τὸν ἅγιον ἄρτον, εὐθὺς
 ὠμίλησε. 164. Παιδίον Ἰουδαίου εἰς
 κάμινον βληθὲν, χάριτι τοῦ ἁγίου
 ἄρτου διεφυλάχθη. 165. Παιδίον
 ὁλοζώντανον εὐρέθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 μεγάλου Βασιλεῖος ἐκεῖ, ὅπου ἔμελ-
 λε νὰ μελίσσῃ τὸν ἅγιον ἄρτον. 166.
 Παλαιὰ Διαθήκη ἀνεγινώσκετο ἐν τῇ
 λειτουργίᾳ. 94.
 Πάλμυρ τὰ ὑπὲρ Λατίνων ἐπιχειρή-
 ματα ἀνασκευάζονται. 193.
 Παναγία, ἥτε ἄρτου κλάσμα, ὅπου
 συνηθίζεται εἰς τὰ ἁγιομνήσια. 46.
 Διατὶ τρίγωνος. 46. Διατὶ ὑφύεται,
 καὶ τὰ ἐξῆς. 46. Ἀπὸ τὸν καιρὸν
 τῶν ἀποστόλων. 46.
 Πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. 173.
 Παράδειγμα τῶν τεσσάρων αἰτίων
 τῶν μυστηρίων. 6. Παράδειγμα φυ-
 σικῶν τῶν διὰ τὴν ὑπὲρ λόγον μετου-
 σίωσιν τῶν μυστηρίων. 136. Πα-
 ράδειγμα ἀπὸ τὴν ἱερὰν Γραφήν.
 137. Παραδείγματα δύο διὰ τὸν
 μελισμὸν τοῦ ἁγίου ἄρτου. 154.
 Παρασχοῦ Κύριε. ἐξηγείται. 104.
 Παρεκκλησία, τί πρᾶγμα εἶναι, καὶ
 διατὶ ἐπενοήθησαν. 59.
 Παρθένος, υπερβαίνει ἀσυγκρίτως
 ὅλα τὰ οὐράνια τάγματα. 139.
 Πάσχα, ἐτελείτο εἰς διαφόρους ἡμέ-
 ρας κατ' ἐκκλησίας πρὸ τῆς α'. συνό-
 δου. 116.
 Πάτερ ἡμῶν. περιέχει εἰς ὀλίγα λό-
 γα ὅλαις ταῖς ἀκολουθίαις τῆς ἐκ-
 κλησίας. 148. Εἶναι κατάρα, ὅχι
 εὐχὴ, μὴ συγχωρῶντας τὸν ἐχθρὸν
 ἐκ καρδίας. 149. Ἐξηγείται κατὰ
 παράφρασιν. 149. Ἐξηγείται ἀπλᾶ.
 182.
 Πατὴρ τῶν φώτων, Υἱοῦ καὶ Πνεύ-
 ματος, ὁμοούσιος καὶ ὁμοβλητοῦς καὶ
 Πατὴρ ὁμοούσιος καὶ ὁμοβλητός. 139.
 Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μόνος δὲν
 ἐσκεπάζεται, τοῦ Εὐαγγελίου ἀνα-
 γινωσκόμενου. 93.

Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἐλειτούργησε
 πρὶν νὰ ξημερώσῃ 70.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως μονο-
 θελήτης. 120.
 Παύλου Σαρμοσατέως αἵρεσις. 144.
 Πελαγίου αἵρεσις. 147.
 Περιστάσεις διάφοροι ἀλλάσσουν τὴν
 ἁμαρτίαν. 11. Περιστάσεις ὁκτὼ
 τῶν ἁμαρτιῶν ἀναγκαῖαι εἰς τὴν
 ἐξομολόγησιν. 14.
 Περιτραχήλιον. Ἰδὲ Ἐπιτραχήλιον.
 Πέτρου τοῦ ἀποστόλου λειτουργία. 62.
 Πέτρου τοῦ Κναφέως αἵρεσις. 89. Δὲν
 ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς 5'. οἰκουμε-
 νικῆς συνόδου, ἀλλὰ πρότερον ἐν
 Ῥώμῃ 149.
 Πέτρος Κωνσταντινουπόλεως μονοθε-
 λήτης. 120.
 Πηγαὶ καὶ φοῖνικες ἐν Αἰλεῖμ, τύπος
 τῶν ἀποστόλων. 79.
 Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. 134. Διατὶ,
 Πίετε πάντες, καὶ ὅχι, φάγετε πάν-
 τες. 134.
 Πιστεύομεν ὅχι Θεόν, ἢ Χριστόν, ἢ
 Πνεῦμα ἅγιον, ἢ ἐκκλησίαν, ἀλλ',
 εἰς Θεόν, καὶ τὰ ἐξῆς. διατὶ. 112.
 Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ἰδὲ Σύμβολον.
 Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ἐξηγεῖ-
 ται. 158.
 Πίστις δὲν φθάνει τῆς καρδίας, ἀλλ' ἡ
 θέλει καὶ τὴν διὰ στόματος ὁμολο-
 γίαν. 112. Πίστις κατὰ ἀλήθειαν
 ποία. 112. Πίστις χωρὶς θαύματα
 περισσεύει, μὲ θαύματα ἀδυναμό-
 νει. 167.
 Πιστὸς, ἂν ἤρχετον εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 κατόπι ἀπὸ τὰ κατηχούμενα, δὲν
 τοῦ ἀνοίγετον. 97.
 Πλήρωμα πίστεως Πνεύματος ἁγίου,
 ἀμήν. ἐξηγείται. 156.
 Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
 Κυρίῳ. 103.
 Πλησίον, τίς ἐστίν. 284.
 Πνεῦμα τῆς ἁγίας Γραφῆς, τί. 82.
 Πνεῦμα ἅγιον, ἐφάνη πολλαῖς φοραῖς
 ὀφθαλμοφανῶς εἰς τὴν λειτουργίαν.

135. Πνεύματος ἁγίου ἡ ἐπίκλησις ἀπαραιτήτως ἀναγκαία πρὸς ἁγιασμόν τῶν δώρων. 137. 193. Πνεύματος ἁγίου ἡ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιδημία, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 156. 157. Πνεῦμα ἄγιον, διατί λέγεται καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ. 157. Πνεύματος ἁγίου ἡ εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐπιδημία, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172. Πνευματικόν, τί ἐστί, καὶ τί ψυχικόν. 114. Ποιητικὸν αἷτιον τῶν ἁγίων ἑπτὰ μυστηρίων. 7. Πολυέλαιον τί, καὶ πολυέλεος. 55. Πολυκάνδηλον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυμα. 55. Πολύπτυχα. ἰδὲ Δίπτυχα. Πολύφωτα. 55. Ποταμοὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ στιχαρίου, τί σημαίνουν. 26. Ποτήριον, τί σημαδεύει. 30. Πρεσβυτέρου ἴδια. 13. ἔτυμολογία. 13. Πρεσβύτεροι, ποίας τάξεως. 52. Προδρόμου κήρυγμα, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 89. Προηγούμενη χάρις, ποία. 65. Πρόθεσις πόθεν λέγεται. 33. Σημασία αὐτῆς διαφοροί. 34. Προϊκεῖς τέσσαρες τῶν μακάρων. 113. Προλεγόμενα τῶν μυστηρίων. 14. Πρόναος, τί. 54. Προσευχῆ σχῆμα ὀρθιον, διατί προτιμάται κατὰ Βασιλείον. 98. Προσευχὴ Κυριακή. ἰδὲ Πάτερ ἡμῶν. Προσκαλοῦσα χάρις, τί. 65. Προσκαίοντες, ποῖοι. 53. Πρόσκλησις, τί. 53. Προσκομιδὴ, τί πρᾶγμα εἶναι. 36. ἔτυμολογία αὐτῆς. 36. Ἱπηρεσία. 39. Ἐγένετο τὸ πάλαι ἐν καιρῷ τοῦ Χερουδικοῦ. 35. Προσκομιδὴ τριπλάσιος εἰς τὴν λειτουργίαν. 103. Πρώτη. 103. Δευτέρα. 103. Τρίτη. 103.

Προσκύνησις τῶν δώρων εἰς τὴν μεγάλην εἴσοδον ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων. 99. Τῶν εἰκόνων. 120. 184. Προσφορά, τύπος τῆς κοιλίας τῆς παρθένου. 40. Προσφοραὶ τίνων οὐ δεκταί. 44. Προσφορίδιον, διατί στοργυλοειδές, καὶ τετράγωνον. 41. Πρόσχωμεν. τί θέλει νὰ εἰπῇ. 91. 152. Πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. 124. Προφητεῖαι περὶ Χριστοῦ διαφοροί. 77. Προφθάνουσα χάρις, ποία. 66. Πρωτοπαπᾶς, εἰς ἀπουσίαν τῶν πατριαρχῶν εἶχε τὰ προνόμια τῆς ἐφημερίας. 146. Ἐλεγε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν νιπτῆρα τοῦ βασιλέως. 146. Πύλαι ωραῖαι. 54. Πυλωρῶν ἴδια. 14. Πυξὶς ἱερὰ, καὶ Πυξόμηλον, τί. 59. Ἡὺρ τοῦ θυμιατηρίου, τί σημαίνει. 50. Πύρρος Κωνσταντινουπόλεως μονοθελήτης. 120. Πῶς ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλονται εἰς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. 12.

Ρ

Ῥιπίδια, τί σημαίνουν. 98. Ῥιπιδίων χρήσεις δύο. 135. Ῥωμανὸς ὁ ἅγιος, ποιητὴς τῶν κοντακίων. 23. Καὶ τῶν οἰκων. 24.

Σ

Σαβελλιανῶν αἵρεσις. 142. Σάκκος, ἴδιος τῶν προκρίτων ἀρχιερέων. 30. Σημασία αὐτοῦ. 30. Σάλπιγγες, σημεῖον, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ ἅγιος Παχώμιος ἔκραζε τοὺς μοναχοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 32. Σάτυρος ὁ ἐν ἁγίοις, ἐφυλάχθη ἀπὸ τὰ βᾶθρα τῆς θαλάσσης διὰ τοῦ ἁγίου ἄρτου. 164. Σεραφίμ, πόθεν ὠνομάσθησαν. 138.

Σεργίου, Πύρρου, Παύλου, καὶ Πέτρου, τῶν Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχῶν, αἵρεσις. 120. Σημαντήρια παλαιὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33. Σίβυλλαι. 74. Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, εἶναι τὸ ἀρχαιότατον Χερουδικόν. 99. Σκευὴ ἱερὰ. 30. Διατί προσκυνοῦνται. 121. Σκευοφυλάκιον. 58. Σκοπὸς τοῦ ἱερέως εἶναι κατὰ τοὺς σχολαστικούς ἀναγκαῖος εἰς τελείωσιν τῶν μυστηρίων. 6. Ὅτι ἄτοπος ἡ θέσις αὕτη, διότι ὅλα τὰ μυστήρια, ἐπομένως καὶ ἡ ὑπαρξὶς τῆς ἐκκλησίας, ἤθελον εἶναι ἀβέβαια. 6. Σκοποὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς τρεῖς, ἀναγωγικὸς, ἀλληγορικὸς, καὶ τροπολογικὸς. 82. Σκυλιὰ ἐκαταξέσχισαν τοὺς αἵρετικούς, ὅπου τοὺς ἐρίψαν εἰς βρῶσιν τὸν ἅγιον ἄρτον. 160. Σοφία ὀρθή, διατί λέγεται, ὕψυμένου τοῦ Εὐαγγελίου. 88. Μᾶλλον, ὀρθοί. 88. Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν. ἐξηγεῖται. 93. Σοφία ὀρθή, ὡς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι, τί σημαδεύει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων. 47. Στασίδια, παλαιὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 56. Σταυρὸς ἐπάνω εἰς τὸ καταπέτασμα, τί σημαίνει. 57. Σταυροῦ τὸ σημεῖον ἀναγκαῖον εἰς τελείωσιν παντὸς μυστηρίου. 135. Σταυροὶ τρεῖς εἰς τὴν ὥραν τῆς ὑψώσεως τοῦ ἁγίου ἄρτου, τί σημαίνουν. 152. Σταυροῦ σημεῖον πρέπει νὰ προοιμιάζεται εἰς πᾶσαν εὐχὴν, καὶ εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς ἀποτροπὴν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας. 103. 96. Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν λειτουργίαν πότε εἰκονίζεται. 40. Στερέωμα. ἐξηγεῖται. 84. Στιχάριον, πόθεν λέγεται. 25. Σημα-

σία αὐτοῦ τέσσαρες. 25. Λευκὸν πρέπει νὰ ᾔηται. 25. 26. Στιχάρια κόκκινα τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἐν καιρῷ τῶν νηστειῶν. 26. Στιχαρίου τοῦ ἀρχιερατικοῦ ποταμοί. 26. Στολὴ ἱερατικὴ, παλαιὰ, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 25. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου. ἐξηγεῖται. 121. Συγγένεια πόσων λογίων. 8. Ἐξ αἱματος. 8. Ἐξ ἀγχιστείας. 8. Πνευματική. 8. Πότε κωλύεται διὰ συγγένειαν ὁ γάμος. 9. Συμβεβηκότα μοναχὰ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου μένουν εἰς τὸ μυστήριον τῆς λειτουργίας. 136. Διατί μένουν. 160. Συμβεβηκός, ὅπου ἔλαχε τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐν ταῖς Βλαχέρναις. 54. Σύμβολα ἑννέα τῶν αἵρεσιάρχων. 115. Σύμβολον ἔτυμολογία. 108. Σύμβολον, τὸ ἐτελείωσεν ἡ δευτέρα σύνοδος διὰ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. 114. Παράφρασις αὐτοῦ. 108. Παράφρασις ἀπλή. 180. Σύμβολον εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον Ἑλληνορωμαϊκὸν κεχαραγμένον εἰς δύο πλάκας ἀργυρᾶς. 115. Διατί ἐχαράχθη. 115. Συναγωνιζομένη χάρις, ποία. 65. Συναπτὴ μεγάλη. 64. Μικρά. 64. Συναπτῆς ἔτυμολογία. 64. Συνώνυμα. 64. Συνείδησις καθαρὰ κατὰ Χρυσόστομον πρὸς μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ποία. 170. Συνεπομένη χάρις, ποία. 66. Συνεργοῦσα χάρις, ἡ καὶ Συντρέχουσα. 65. Σύνθρονον, τί. 56. Συνιστάμενοι, ποῖοι. 52. Ποίας τάξεως. 52. Σύνοδος οἰκουμενικὴ ἐν Νικαίᾳ τὸ α'. 116. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ α'. 117. Ἐν Ἐφέσῳ. 117. Ἐν Χαλκηδόνι. 118. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ β'. 119. Ἐν Κωνσταντινουπόλει

τὸ γ'. 419. Ἐν Νικαίᾳ τὸ β'. 420.
 Συνόδων οἰκουμενικῶν σέβας, ὡς ἀν-
 τῶν ἱερῶν τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγελίων.
 449. Συντριβή, τί. 40.
 Σύρος ὁ ἐν ἁγίοις, ὃν δὲν ἐβόησεν ἀπὸ
 τὸ στόμα ἐνὸς Ἰουδαίου τὸν ἅγιον
 ἄρτον, ἐξεψύχα. 165.
 Σύστασις τί. 53.
 Σφάλμα ὧσων δὲν μένουσιν ἕως τέλους
 τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ λάβουν τὸ
 ἀντίδωρον. 46.
 Σφυρί, ἐδούλευε πρὸς τὰς συνάξεις
 ἄλλαις φοραῖς, κτυπῶντας ταῖς θύ-
 ραις τῶν Χριστιανῶν. 33.
 Σχίσματα κατηραμένα ἀπὸ τὴν ἐκ-
 κλησίαν. 122.
 Σωλέας, τί πρᾶγμα εἶναι. 55.
 Σῶμα Χριστοῦ, τὸ αὐτὸ εἰς τοὺς οὐ-
 ρανοὺς, καὶ εἰς τὴν μυσταγωγίαν.
 154. Πῶς λέγεται νὰ εἶναι ἐν τόπῳ
 εἰς τὸ μυστήριον. 154.
 Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐ-
 λόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἐξη-
 γεῖται. 173.
Τ
 Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ἐξηγεῖται. 152.
 Τάγματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρ-
 χίας ἑννέα. 54.
 Τάγματα τῶν ἀσωμάτων ἑννέα. 137.
 Τάξις τῆς κοινωνίας τοῦ βασιλέως εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. 163.
 Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρό-
 σχωμεν. ἐξηγεῖται. 106.
 Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνα-
 τε. ἐξηγεῖται. 151. Ὅτι καταλλη-
 λότερον νὰ λέγεται, τὰς κεφαλὰς
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. 151.
 Τατιανῶν αἵρεσις. 113.
 Ταφή τοῦ Χριστοῦ, πότε χαρακτηρί-
 ζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 98.
 Τελικὸν αἷτιον τῶν μυστηρίων γενι-
 κῶς. 7.
 Τελειομένων τάξις, ποῖα. 51.

Τελειωτικῶν τάξις, ποῖα. 51.
 Τετραγράμματος ὄνομα τοῦ Θεοῦ,
 ἀνεκφώνητον. 92. Ὅτι δὲν ἐπροφέ-
 ρετο, οὐδὲ πρέπει νὰ προφέρηται,
 Ἰεωβά. 92. Πιθανώτερον, ὅτι ἐπρο-
 φέρετο, Ἰαώ. 92.
 Τέφρα τοῦ θυμιατηρίου τί σημαίνει. 50
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν. ἐξηγεί-
 ται. 104.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. ἐξη-
 γεῖται. 138.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου. ἐξηγεῖται. 67
 Τόκος, ἀπαγορευμένος εἶναι. 178. 187
 Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον. ἐξηγεῖται. 129
 Τόποι τῆς ἁγίας Γραφῆς διὰ τὴν ἁ-
 χρονον γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. 75.
 Διὰ τὴν χρονικὴν γέννησιν τοῦ Χρι-
 στοῦ. 75. Διὰ ὅσα ἐπαθε καὶ ἔκαμεν
 οἰκονομικῶς ὁ Χριστός. 76. Διὰ τὸ
 κήρυγμα τῶν ἀποστόλων. 79. Διὰ τὸ
 μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος. 73.
 Τόπος ἕνας καὶ ὁ αὐτὸς εἰς τὴν λει-
 ουργίαν, πᾶς σημαδεύει διάφορα. 33
 Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ. πότε
 ἄρχισε νὰ ψάλλεται τῇ ἁγίᾳ καὶ με-
 γάλῃ πέμπτῃ. 101. Ἐξηγεῖται. 161
 Τράπεζα, λέγεται καὶ ἱλαστήριον, καὶ
 θυσιαστήριον. 33. Σημασίαι αὐτῆς
 διαφοροί. 33. 58.
 Τριθέκτη, διατί ψάλλεται εἰς τὴν
 λειτουργίαν. 67.
 Τρικήριον, τί σημαίνει. 87.
 Τρίμορφον, τί σημαίνει. 57.
 Τρισάγιος ὕμνος, διατί ψάλλεται κα-
 τόπῳ ἀπὸ τὴν πρώτῃν εἰσοδον. 89.
 Διατί ψάλλεται καὶ ἀπὸ τοὺς χο-
 ροῦς, καὶ μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα.
 89. Ἐδόθη οὐρανόθεν, καὶ πῶς. 89.
 Ἐξηγεῖται. 89. Πόθεν συνετέθη. 89.
 Διατί προοιμιάζεται εἰς ὅλαις ταῖς
 ἀκολουθίαις. 89. Διατί ψάλλεται εἰς
 τὴν δύσιν μετὰ τὴν γλῶσσάν μας. 129
 Τροπαρίων ἐτυμολογία διαφόροι. 23
 Τροπολογικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 83.
 Τυπικά, πόθεν ἐκράχθησαν. 67. Φαί-
 νονται νεώτερα τῶν ἀντιφώνων. 192

Τύποι τῶν ἐπτὰ ἁγίων μυστηρίων. 7.
 Τύποι τῶν δώδεκα μαθητῶν καὶ
 τῶν ἐβδομήκοντα. 79. Τύπος τῆς
 λειτουργίας, τοῦ Μελχισεδέκ ἡ προσ-
 φορά. 37. Τύπος τοῦ Γαβριὴλ εἰς
 τὴν προσκομιδὴν ὡς παράνυμφος ὁ
 διάκονος. 39.

Υ
 Ὑδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, ἐξη-
 γοῦνται κατὰ τὸ γράμμα. 84. Τρο-
 πολογικῶς. 84. Ἀλληγορικῶς. 84.
 Ὑναγωγικῶς. 85.
 Ὑλη κυρίως δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ
 μυστήρια. 6. 9. Ὑλη τοῦ βαπτίσμα-
 τος τετραπλάσιος. 9.
 Ὑμνογράφοι τῆς ἐκκλησίας. 24.
 Ὑμνοι τέσσαρες τῆς ἐκκλησίας ἐξαί-
 ρετοι, ἀγγελικὸς, τρισάγιος, Χερου-
 βικὸς, ἐπινίκιος. 129.
 Ὑπακοῆς ἐτυμολογία. 24.
 Ὑπερδουλεῖα ἔρχεται μερικὰ τῆς Θεο-
 τόκου, ὅχι λατρεία, μῆτε δουλεία.
 120.
 Ὑπέρθεσία μία καὶ ἡ αὐτὴ, πῶς ση-
 μαδεύει διάφορα. 33.
 Ὑποδεξόμενοι, εἰς τὸ Χερουβικόν,
 ὅχι, ὑποδεξάμενοι. 101.
 Ὑπομάναι. Ἰδὲ Ἐπιμάναι.
 Ὑποπίπτοντες, ποιῶ. 53.
 Ὑπόπτωσις, τί. 53.

Φ

Φαιλόνης ἢ φελόνης τοῦ ἁγίου Παύ-
 λου εἰς τὴν Τρωάδα. 25. 190.
 Φαιλόνιον τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς τὴν
 Ἀντιόχειαν. 25. Φαιλόνιον, πόθεν
 λέγεται. 27. Σημασίαι αὐτοῦ δ'. 27.
 Φαιλόνιον πολυσταύριον, ἴδιον τῶν
 ἐπισκόπων, καὶ τί σημαίνει. 28.
 Φαῦσις τῆς ἡμέρας, ἐξηγεῖται. 100.
 Φίλημα τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη. 106.
 Φοίνικες καὶ πηγαὶ ἐν Αἰλεῖμ, τύπος
 τῶν ἀποστόλων. 79.

Φυσικὸς νόμος, στέκει εἰς δύο ἐντο-
 λας. 184.
 Φωτεινιανῶν αἵρεσις. 142.
 Φωτίου τοῦ ἐν ἁγίοις μαρτυρία ὑπὲρ
 τῆς γνησιότητος τῶν συγγραμμά-
 των τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεο-
 παγίτου. 191.

Χ
 Χαλδαῖοι, τί ἐπρόσφεραν εἰς θυσίαν.
 74.
 Χαρακτήρ, τί πρᾶγμα εἶναι. 16. Χα-
 ρακτῆρα ποῖα μυστήρια τυπώνουσι,
 καὶ ποῖα ὅχι. 15. Χαρακτήρ δὲν εἶ-
 ναι ἡ αἰτία τῆς μὴ δευτερώσεως τοῦ
 βαπτίσματος, καὶ τῆς ἱερωσύνης.
 15. Χαρακτήρ τῶν μυστηρίων τῆς
 συναγωγῆς. 16.
 Χάρις Θεῖα, πῶς ὀρίζεται εἰς τὸ κοι-
 νόν. 65. Χάριτι Θεοῦ, καὶ, Ἐλέω
 Θεοῦ, τὸ αὐτό. 147.
 Χάσμα μέγα τοῦ Ἀβραάμ, ποῖον. 85.
 Χειμαζόμενοι, ποῖοι. 53.
 Χειροθεσία, τί. 13. Χειροθεσίας καὶ
 Χειροτονίας διαφορά. 13.
 Χειροτονία, πόθεν λέγεται. 9. Τί. 13.
 Χερουβικὸς ὕμνος ὁ νῦν ψαλλόμενος,
 πότε ἄρχισε. 101. Ἐξηγεῖται. 101.
 Ἀρχαιότατον Χερουβικόν, τὸ, Σιγη-
 σάτω. 99.
 Χερουβίμ, πόθεν ὀνομάσθησαν. 138.
 Χοροὶ δύο εἰς τὴν λειτουργίαν διατί.
 61. Χορῶν ἐφευρετὴς εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν μας ὁ Ἰγνάτιος, εἰς τὴν δύσιν ὁ
 Ἀμβρόσιος. 61.
 Χρέος τῶν ἱερῶν, νὰ λέγουν ὅλην
 τους τὴν ἀκολουθίαν καθημερεύσια.
 19. Χρέος τοῦ λαοῦ, νὰ στέκη εἰς
 τὴν λειτουργίαν, ὅσον νὰ λάβῃ τὸ
 ἀντίδωρον. 46. 177.
 Χρίσμα. Ἰδὲ Μύρον. Οἱ ἀπόστολοι ἐτέ-
 φανον αὐτὸ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
 χειρῶν. 4.
 Χριστιανοί, παλαιόθεν ἐπήγαιναν εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν χωρὶς ἄλλο σημεῖον.

32. Ἐν σώμα πάντες διὰ τῆς τοῦ
ἐνὸς ἄρτου μεταλήψεως. 176. Χρι-
στιανός, ὁποῦ δὲν ἤξεύρει ὅσα εἶναι
ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν, δὲν εἶναι
ἄνθρωπος, ἀμὴ ζῶν ἄλογον. 180.
Χριστοῦ εἰσέλευσις εἰς Ἱερουσαλήμ
ἀπὸ Βηθανίας, χαρακτηρίζεται διὰ
τῆς μεγάλης εἰσόδου. 98. Χριστός,
πῶς λέγεται νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός. 113.
Χριστὸς ἀνέστη, τοῦ βασιλέως μετὰ
τῶν ἀρχόντων. 106. Διατί ἐφιλοῦ-
σανε τοῦ βασιλέως, α. τὸ ποδάρι.
β. τὸ χερί. γ. τὸ δεξιόν. καὶ δ. τὸ
μάγουλο. 106.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. 177
Χρονολογία τῶν ἑβδόμηκοντα μόνῃ
ἔχει κύρος, καὶ ἐκ πολλῶν δεικνύε-
ται βεβαία. 83.
Χρυσόστομος ἐφευρετὴς τῆς λαβίδος.
156. Ὅτι ἀπίθανον. 156.
Χωνευτήριο. 58.
Χωρεπίσκοποι, ποῖοι. 13. Ἦσαν ἄλ-
λοτε ἐπίσκοποι, ἄλλοτε πρεσβύτεροι.
13. Χωρεπισκόπου ἐτυμολογία. 13.
Χωρισμὸς τῶν ἐριφίων καὶ τῶν προ-
βάτων, τῶν δικαίων καὶ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν, πότε χαρακτηρίζεται εἰς
τὴν λειτουργίαν. 96.

Ψυχῆς πραγματεία τοῦ Ἀριστοτέλους
φευκτέα. 88.
Ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ χαρακτηρίζεται
διὰ τοῦ ἄνθρακος τοῦ θυμιατηρίου. 50
Ψυχικόν, καὶ πνευματικόν, τί. 114.

Ω

Ὡδαί, διατί ἐννέα. 23. Ὡδὴ δευτέ-
ρα, διατί παραλιμπάνεται. 23.
Διατί στιχολογεῖται τῇ μεγάλῃ
τεσσαρακοστῇ. 23.
Ὡμοφόριον, ἴδιον τῶν ἀρχιερέων. 28
Σημαινόμενα αὐτοῦ. 29. Ἐξ ἐρίου
προβάτου λευκοῦ κατεσκευάζετο.
29. 190.
Ὡρα τρίτη, κυρία τῆς ἱερᾶς λειτουρ-
γίας. 68. Ὡρα τρίτη τῆς λειτουρ-
γίας δὲν φαίνεται νὰ ἐνομοθετήθῃ
ἀπὸ σύνοδον οἰκουμενικὴν. 71. Ἐξε-
τάχθη εἰς τὴν Φραγκίαν, καὶ πῶς.
72. Ὡρα ἐβδόμη τῆς νυκτός, ἀρχὴ
τῆς Κυριακῆς κατὰ Βαλσαμῶνα. 70
Ὡραι ἀναγκαῖα εἰς προσευχὴν. 183.
Ὡράριον, ἴδιον τῶν διακόνων. 28.
Ἐτυμολογίαι αὐτοῦ. 28. 29. 165.
Ὡριγένους αἵρέσεις. 119. Ὡριγένους
θρῆνος ἐπ' ἁμβωνος εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ. 158.
Ὡσαννά, ἐτυμολογεῖται. 130.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Σελ. 183. σημ. 4. ἀντὶ ὕμνος γρ. ἀσπασμός.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΙΤΥΤΕΧΝΗ